

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15 czerwca 1882.

67.

Ustawa z dnia 4 czerwca 1882,

zawierająca przepisy o zbyteczności uwierzytelniania pewnych podpisów na dokumentach hipotecznych i o ułatwieniach dowodu tożsamości osoby w razie uwierzytelniania i innych poświadczeń urzędowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Wymagane ustawą uwierzytelnienie sądowe lub notaryalne podpisów na dokumentach prywatnych, w celu wpisu do ksiąg hipotecznych, wystarczy, jeżeli będzie stwierdzona prawdziwość podpisu tej osoby, której prawo ma być ograniczone, obciążone, uchylone lub na inną osobę przeniesione.

§. 2.

Jeżeli podpis wystawiciela dokumentu prywatnego jest sądownie lub notaryalnie uwierzytelniony, w takim razie dla wpisu do ksiąg hipotecznych, jest potrzebny podpis świadków, wskazany w §§. 434 i 445 Powszechnej księgi ustaw cywilnych, tudzież w §. 114 Powszechnego Porządku sądowego, w §. 182 Porządku sądowego dla Galicyi zachodniej i w §. 181 „Regolamento giudiziario“.

§. 3.

Stwierdzanie prawdziwości podpisu na dokumencie prywatnym przez uwierzytelnianie sądowe lub notaryalne nie jest potrzebne, jeżeli dokument ten opatrzony jest przyzwoleniem Władzy rządowej, krajowej lub powiatowej, która upoważniona jest do czuwania nad dobrem osoby, której prawo ma być ograniczone, obciążone, uchylone lub na inną osobę przeniesione.

§. 4.

Jeżeli do uwierzytelnienia sądowego mają być przyzwani świadkowie, stwierdzający tożsamość osoby, natenczas powinni oni mieć najmniej po lat dwadzieścia, być zupełnie wiarogodni i osobiście znani być sędziemu, który ma tożsamość osoby potwierdzić. Kobieta przyzwana być może tylko na drugiego świadka, stwierdzającego tożsamość.

Przepisów powyższych trzymać się powinien także notaryusz przy ocenianiu przymiotów świadków, stwierdzających tożsamość, których przyzywa w celu wygotowania aktu notaryalnego lub uwierzytelnienia, albo innego poświadczenia dokumentu. Notaryusz nie może używać za świadka tożsamości osoby, która u niego zostaje w obowiązku. Jeżeli tożsamość osoby potwierdzona jest przez drugiego notaryusza, przyzwanego do wygotowania aktu notaryalnego albo do uwierzytelnienia lub innego poświadczenia dokumentu, natenczas świadków tożsamości przyzywać nie potrzeba.

§. 5.

Do uwierzytelnień sądowych lub notaryalnych, jakoteż do innych poświadczeń notaryalnych nie trzeba przyzywać drugiego świadka, stwierdzającego tożsamość, jeżeli osoba, której podpis ma być uwierzytelniony, złoży papiery legitymacyjne, jakoto: wyciągi z metryk urodzenia, ślubu, świadectwa swojszczyzny, paszporty, nominacye, świadectwa immatrykulacyjne, świadectwa służbowe, zawiadomienia urzędowe itp., których posiadanie świadczy o tożsamości okaziciela z osobą, dla której owe papiery są przeznaczone i jeżeli w tej mierze nie nasuwa się wątpliwość.

Przedstawiony dokument legitymacyjny zanotować należy dokładnie tak w protokole czynności urzędowej, jak też i w poświadczeniu dokumentu.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Schönbrunn, dnia 4 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

68.**Ustawa z dnia 6 czerwca 1882,**

o regulacji Dunaju w Arcyksięstwie austryackiem poniżej Anizy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

W przeciągu czasu od dnia 1 stycznia 1882 aż do dnia 31 grudnia 1901 dokonana być ma regulacja Dunaju pod Wiedniem od Nussdorfu aż do Fischamendu, tudzież regulacja Dunaju w Dolnej Austrii od uścia Ispery do Dunaju, aż do Nussdorfu i od Fischamendu aż do granicy kraju pod Theben.

Koszta regulacji tej, o ile ich nie pokrywają zasoby funduszu regulacji Dunaju na ten cel przeznaczone a jeszcze nie wydane, jakoteż koszta konserwacji wszystkich budowli regulacyjnych i wiedeńskiego kanału Dunaju, wynosić mają według kosztorysu ogółem 24 miliony złotych.

§. 2.

Skarb państwa przyczyniać się będzie do pokrycia kosztów w §. 1 wzmiankowanych w ten sposób, że na przeciąg 20letniego okresu, począwszy od dnia 1 stycznia 1882, zrzeka się należącej się mu trzeciej części wszystkich corocznych przychodów (z czynszów, kupna itd.) funduszu regulacji Dunaju, o ile przychody te wynosiłyby najwięcej 300.000 zł. i nadto dopłacać będzie w ciągu tego okresu po 700.000 zł. rocznie, pod warunkiem, że także

- a) kraj Dolna Austria i gmina miasta Wiednia zrzekną się na ten cel swoich udziałów w przychodach rzeczzonego okresu na tenże przeciąg czasu i aż do takiej samej wysokości i że nadto
- b) kraj Dolna Austria dopłacać będzie na ten cel w ciągu rzeczzonego okresu po 200.000 zł. rocznie.

Gdyby suma przeznaczona na budowle, które w ciągu roku mają być wykonane, nie została w tymże roku wyczerpana, nie wydana część tejże sumy doliczana będzie do dotacji następnego roku.

Gdyby przychody funduszu regulacji Dunaju wynosiły w jednym roku lub w kilku latach okresu budowy mniej niż 300.000 zł., roboty trzeba ograniczyć w takim stosunku, aby dopłaty i rzeczywiście osiągnięte przychody funduszu regulacji Dunaju pokrywały sumę roczną wydatków. Jak tylko zaś później roczne przychody funduszu regulacji Dunaju wynosić będą więcej niż 300.000 zł., nadwyżkę aż do kwoty dawniejszych niedoborów używać należy znowu na roboty, które mają być wykonane.

Skarb państwa i kraj Dolna Austria składać będą dopłaty roczne z góry, w dwóch równych ratach a to 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§. 3.

Wszystkie roboty wykonywać będzie administracja Państwa, w czem krajowi Dolnej Austrii i gminie miasta Wiednia przysądza się takie samo uczestnictwo w decydowaniu, jak administracji Państwa.

Gdyby proponowana była zmiana zatwierdzonego projektu lub ustanowionych w nim zasad wykonania pewnych robót, zmiany te dokonane być mogą tylko za przyzwoleniem wszystkich trzech stron interesowanych (administracji Państwa, kraju Dolnej Austrii i gminy miasta Wiednia).

Gdyby zmiana projektu wymagała podwyższenia ogólnej sumy wydatków, trzeba postarać się o jej zatwierdzenie drogą prawodawczą.

§. 4.

Grunty, które nabyte będą w celu wykonania robót, w ustawie niniejszej wzmiankowanych i te, które w skutek nich będą uzyskane, a według okoliczności dochód z ich sprzedaży, dopłaty, tudzież wszelkie przychody i wpływy, stanowiąc mają przyrost istniejącego funduszu regulacji Dunaju, do którego wspólne prawo własności służy w trzech równych częściach skarbowi Państwa, krajowi Dolnej Austrii i gminie miasta Wiednia.

Funduszem tym zawiadywać będzie administracja Państwa, w czem krajowi Dolnej Austrii i gminie miasta Wiednia przysądza się takie samo uczestnictwo w decydowaniu, jak administracji Państwa.

§. 5.

Po upływie przeciągu lat 20, licząc od 1 stycznia 1882, t. j. począwszy od dnia 1 stycznia 1902, a według okoliczności od dnia wcześniejszego ukończenia robót, sam tylko skarb Państwa ponosić będzie koszt utrzymania budowy regulacyjnej Dunaju pod Wiedniem od Nussdorfu aż do Fischamendu, jakoteż koszt utrzymania wszystkich robót, na zasadzie ustawy niniejszej wykonanych, z wyjątkiem budowli ochronnych i grobli na przestrzeni od uścia Ispery do Dunaju aż do Nussdorfu i na przestrzeni od Fischamendu aż do granicy kraju pod Theben.

§. 6.

Do regulacji Dunaju, będącej przedmiotem ustawy niniejszej, nie odnosi się postanowienie §fu 1go ustawy z dnia 19 lutego 1873 (Dz. u. p. Nr. 32).

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 6 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

69.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1882,

o wyznaczeniu dotacji dodatkowych do preliminarza c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych na rok 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie nieprzewidzianych ustawą skarbową z dnia 29 marca 1882 (Dz. u. p. Nr. 33) wydatków ministerstwa spraw wewnętrznych na rok 1882, wyznaczają się następujące dotacje dodatkowe:

A. Wydatki zwyczajne.

Tytuł 4. Zarząd administracyjny wszystkich krajów.

1. Z powodu pomnożenia rewizorów do bydła i uregulowania ich płac:
 w Galicyi i Krakowskiem . . . . . 33.250 zł.
 w Bukowinie . . . . . 6.300 „ 39.550 zł.

2. Z powodu pomnożenia żandarmów w powiatach pogranicznych w celu kontrolowania katastru bydła i do nadzorowania przechodu bydła,

- a) w Galicyi i w Krakowskiem z 90 na 226 ludzi z doliczeniem należności dla 1 porucznika, 1 podporucznika i 1 wachmistrza rachunkowego, tudzież czynszu za magazyn mundurów . . . . . 111.200 zł.
- b) w Bukowinie z 28 na 75 ludzi z doliczeniem należności dla 1 podporucznika . . . . . 28.800 „ 140.000 zł.

3. Koszta oględzin bydła:

w Austrii poniżej Anizy	4.350 zł.	
„ Austrii powyżej Anizy	6.280 „	
„ Salzburgu	4.980 „	
„ Styryi	2.130 „	
„ Karyntyi	485 „	
„ Krainie	294 „	
„ Przymorzu	630 „	
„ Tyrolu i Vorarlbergu	3.590 „	
„ Czechach	19.200 „	
„ Morawii	5.500 „	
„ Szląsku	925 „	
„ Galicyi z Krakowskiem	7.825 „	
„ Bukowinie	3.390 „	
„ Dalmacyi	471 „	60.050 zł.

4. Z powodu użycia wojska do zapobieżenia przemictwu na granicach Galicyi i Bukowiny, a mianowicie:

w Galicyi i Krakowskiem	15.000 zł.	
na Bukowinie	5.000 „	20.000 zł.

Suma wydatku zwyczajnego . 259.600 zł.

B. Pokrycie.

Tytuł 2. Zarząd administracyjny wszystkich krajów.

Przychody zwyczajne z opłat za oględziny bydła:

w Austrii poniżej Anizy	13.000 zł.
„ Austrii powyżej Anizy	5.600 „
„ Salzburgu	5.600 „
„ Styryi	2.600 „
„ Karyntyi	500 „
„ Krainie	280 „
„ Przymorzu	600 „
„ Tyrolu i Vorarlbergu	3.800 „
„ Czechach	12.200 „
„ Morawii	5.800 „
„ Szląsku	500 „
„ Galicyi z Krakowskiem	10.500 „
„ Bukowinie	3.800 „
„ Dalmacyi	450 „

Suma wydatku zwyczajnego . 65.230 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 6 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

70.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 15 czerwca 1882,**

zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79) o przewozie towarów wybuchających kolejami żelaznymi.

Zamieszczone poniżej ustępy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79) o przewozie towarów wybuchających kolejami żelaznymi otrzymują następującą, odmienną osnovę, która nabywa mocy od dnia 1 lipca 1882.

Do §fu 1go.

8. Kapsle zwyczajne do pocisków, kapsle blaszkowe i podpalki nie rozsadzające.

§. 3.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie, że na tych częściach kolei żelaznych, na których nie chodzą pociągi wyłącznie towarowe i na których nadto niema sposobności do wysyłania pociągów wyłącznie towarowych w peryodycznych odstępach czasu, wykluczy towary wybuchające na wniosek zarządu kolei od przewozu ową koleją.

Do §fu 6go.

(Pod l. 4 między ustępem czwartym a trzecim dodać trzeba):

Podpalki elektryczne do podkopów na długich drutach kau czukowych lub żerdkach drewnianych, związane razem najwięcej po 10 sztuk, winny być połączone w pakiety, z których każdy zawierać ma najwięcej 100 sztuk podpalek. Podpalki trzeba zwracać na przemian ku jednemu i ku drugiemu końcowi pakietu. Pakiety te, obwinięte w gruby papier i sznurkiem obwiązane, zapakować trzeba w pace drewnianej i wypełnić ją sianem, słomą lub podobnym materyałem. Pakę taką umieścić trzeba w drugiej pace drewnianej. Obie paki winny być mocno zrobione i zabite kołkami drewnianymi.

8. Kapsle zwyczajne do pocisków, kapsle blaszkowe i podpałki nie rozsadzające powinny być starannie opakowane w mocnych skrzyniach lub beczkach i na każdej poсылce przyklepiona być powinna kartka z napisem podług tego, co się wewnątrz znajduje „kapsle do pocisków“ lub „kapsle blaszkowe“ itp.

(Co do podpałek rozsadzających porównaj Nr. 4).

§. 20.

Towarów wybuchających nie wolno ładować razem z innymi towarami. Środków rozsadzających koncesyonowanych nie wolno ładować z innymi towarami wybuchającymi w tym samym wagonie prócz z prochem strzelniczym i rozsadzającym (czarnym) i nitrocellulozami.

Podpałki rozsadzające, tudzież inne towary wybuchające trzeba więc ładować oddzielnie.

§. 25.

Towarów wybuchających nie wolno zgoła przewozić temi samymi pociągami, którymi przewozi się ludzi.

Pino r. w.

